

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Lydvvinæ virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

tatem nō timeret. Nec mirum quōd veræ fidei prædicator factus est, qui frater est martyris: cuius vitam quoque merita adiuvant, ut ad omnipotentis Deigremium tam multos reducat. Qua in re considerandum nobis est, quia totum hoc agi nequaquam posset, si Hermenigildus rex pro veritate mortuum non fuisset. Nam sicut scriptum est, Nisi granum trimenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum fructum non parit: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Hoc fieri videmus in membris, quod factum scimus in capite. In VVifigothorum enim gente, vnus mortuus est, ut multi viuerent: cum vnum granum fideliter cecidit, ad obtinendam fidem animarum seges multa surrexit.

VITA S. LYDVVINAE VIRGINIS

nè admiranda. ex ea quæ est per F. Ioannem Bernardinum Franciscanum. Obijt virgo sanctissima anno salutis millesimo quadringentesimo tricesimo tertio, 18 Kalendas Maij.

14. Aprilis.
Lydvvinæ
patria & parentes.

Fuit in Comitatu Hollædiæ, oppido Scheidæ Petrus quidam Ioannis filius, qui non tantum virtutibus quàm honestis & religiosis admodum virtutibus, vxorem habebat Petronillam, cuius nomen cum alijs virtutibus tum pietatis impense studio insignè; ex qua, præter proles masculas & puellam vnicam suscepit cum alijs multis & corporis dotibus, tum verò eximia forma ac christidine præditam; cui per regenerationis ætatis Lydvvinæ nomen impositum fuit. Hæc ab infanciam cunabulis, varijs exercitijs corporis doloribus cruciatibus, ad perfectionis ac totius quod dicitur civitatis culmen à Dño prouecta est. Sic enim diuina prouidentia statuisse videtur, ut neminem ad

genem sanctitatis gloriam nisi per magnos labores & ardua certamina peruenire velit. Cùm virgo septimum ætatis annum attigisset, cœpit, puellarum consortio posthabito, mentē pariter & corpus Deo consecrare; prorsus vt ditissimorū etiam hominum coniugia, qui eam propter formæ integritatē & raram prudentiam, vxorē expetebant, cōstanter repulerit: atq; in castitatis proposito perseuerauerit. Cūque nō deessent qui importunis postulationibus & ingenti auri pondere eam expugnare tentabant; illa contrā, ne preciosum virginitatis suę thesaurum amitteret, pugnabat, eamq; gemebūdis precibus, inter varia certamina, corporis deformitatē à Dño impetrauit, vt à cunctis, qui eam antea incredibili amore prosequuti fuerant, & casto virginitatis proposito insidias struxerant, tunc aspernerentur: ac contemptu quouis dignam iudicaret.

Annos igitur nata plūs minus quidecim, accidit vt hyberno quodam tempore, cū flumina glacie concreta iucundissimam inambulandi in ea facultatem hominibus præberent, à sodalibus virginibus inuitata, quāuis agrē admodum, animi causā se sociam adiungeret. Ibi verò cū puellas fursūm deorsum, vt moris est apud Barauos, cursitātes spectaret, contigit, vt puellarum vna rapido cursu incitata, casu in eam impingeret, ipsam in glaciem prosterneret, tam miserabili lapsū, vt costa vna corporis frangeretur. Tum illico iocus omnis in lachrymas conuersus, clamores sanē multorum cum miserabili eiulatu excitauit; & quam iucundissimam eò adduxerant puellæ, eam suis humeris cognati, desperata planē corporis salute, domum reportare cogantur. Fuit continuò agra valdē ad doloris sui lectulū delata, è quo, Domino sic volente,

nun-

Recusat nuptias etiam diuitū procorum.

Impetrat à Dño deformitatē corporis vt à precis liberaretur.

Horrendo casu grauissimè læditur

Nulla arte
potest cura-
ri.

nunquam incolumis surrexit. Medici & chirur-
præstantissimi quique vndeque accersebantur,
dolor virginis omnem eorum artem ac industria
vincebat, adeo vt exiguis parètum facultatibus
sumptis, omnis salutis spes præcisa esset. Omni-
go medicorum solatio destituta virgo, sola spe
pus diuinæ nitens huc atque illuc sine vlla se res-
versabat; prorsus vt omnis ei locus angustus
nimiaque doloris vis animum propè absorberet.
Videre erat certè non sine lachrymis, misellam
lescentulam membrorū omnium officio orbam
genibus manibusque monstri cuiusdam instar
mi reptatē: & nunc trunco, nunc scabello pec-
tus angulos se promouentem. Fastidiosus sicut
chus salubres cibos ac potus respuens, sæpè ex
tribus tepidam, quandoque è canalibus putentem
quam expetens hauriebat. Stomacho vacuo au-

Miserādum
in modum
perpetuo
cruciatur.

guus aut penè nullus ei somnus erat. Vnicum
latium, per singulas noctes lachrymis rigare
suum, & cum percusso Iob ab omnibus de-
Deo gratias agere. Qua verò spiritus amaritudo
quantis corporis cruciamētis, quāta vtriusque
minis deiectione tres primos annos exegerit.
Deo notum est, & quibus hoc ei placuit reuelare.

Nota de ver-
tibus.

Erat ei dirissimum apostema, quod noxi-
morem per omnia corporis membra diffunde-
adeo vt marcidis intestinis, vermes horridissimi
inaudito quodā modo, è profundo corpore ex-
gerent: corrosisque visceribus tribus in locis
trem eius dirumperent. Ne autem vitalia mem-
suo more exederent, malagmate quodam ex
frumēti, melle optimo & pinguedine caponis
fecto, & ad foramina illa appposito, eliciebat.
Ad hanc autem calamitatem accedebat hoc

quod à di-
limoniā
screntur.
piparum i
mantia, ca
nerat. Hu
cepit, vt
pariri vel
manitate a
Tum illa:
miserico
mhi misen-
tissimi, vt
nes, extrah
ario, crasti
debat, to
Membra
stro, tanta
posset. Igr
chium ad i
tredine ab
adharebat,
pungebatu
osa de form
fistula diu
ris officiu
catus, alter
nouo que c
lor eam in
angina, ali
nunquam
re posset.
auribus, &
tibus, &

quod à diuitibus cogeret eiuſmodi emedicare a-
limoniam, qua ſeuiffimi vermes nonnihil compe-
ſcerentur. Erat tum Scheidami vir prædiues qui o-
piparum inſtructurus conuiuium, præter alia ani-
mantia, capones etiam benè pingues ſibi compara-
uerat. Hunc Lydvina ægeſtate compulſa rogare
cepit, vt aliquid ſibi de caponum pinguedine im-
partiri veller. Negat ille homo ab omni planè hu-
manitate alienus, aitq; capones ſuos maciè affectos.
Tum illa: quandoquidem nulla te calamitatis meæ
miſericordia capit, oro Deū vt catus deuoret quod
mihi miſerrimè dare recuſas. Et ecce aduenat lau-
tiſſimi, vt putabatur, conuiuij dies, parantur capo-
nes, extrahitur adeps, conduntur omnia in præptu-
ario, craſtino manè, quod accuratiùs aſſeruatū cre-
debat, torum cernitur tanquàm à beſtijs laceratū.

Membra omnia, dempto capite & brachio ſini-
ſtro, tanta erant debilitate deiecta, vt ea mouere nõ
poſſet. Ignis, quem ſacrum vocant, dexterum bra-
chium ad ipſa vſque oſſa depaſtus erat. Scapula pu-
tredine abſumpta faſcijsq; colligata vix corpori
adhærebat. Caput dolorū aculeis & malleolis com-
pungebatur, frontem fiſſura longa, lara atque flexu-
oſa deformabat. Mentum quoque ad labrum vſque
fiſſura diuiſum, & concreto ſanguine tumidum o-
ris officium impediēbat. Oculus alter penitus ex-
catus, alter lumen naturale ſine ſanguinis effuſione
nouoq; cruciatu ferre non poterat. Dentium do-
lor eam inſaniam propè adigebat. Guttur non raro
angina, alijsq; morbi anonymi infeſtabant, vt non-
nunquam nè corpus quidem Dominicum degluti-
re poſſet. Tantus manabat ab ore ſanguis, naribus,
auribus, & oculis vt horrorem afferret ad ſpectan-
tibus, & pijs lachrymarum riuulos exprimeret.

Vome-

Vltio diui-
na in homi-
nè inhumana-
num.

Nullū mem-
brum virgo
mouere po-
teſt.

Vomitus mi-
gabiles.

Vomebat saepissimè tanta copia aquam rubram, plerunque capacitatem vasis, quod à duobus hominibus portaretur, excederet. Curiosis autem adu- râtibus, vndè tantus in ipsa nihil alimonix sume- te existeret humor, respondebat: Dicite, viri san- entes, vndè vitis tantus liquor, quæ hyeme pro- arida videtur. Pulmonis quoque & hepatis par- culas reijciebat, vbera ineffabilibus pustulis &

Calculi do-
lores.

nie interdum fluentibus, torquebantur. Calculi columbini oui instar tanta vi eam exagitaba- omni sensu frequenter destituta iaceret. Magni testinorù pars è corpore diu ante oculos eius pu- dula eminebat. Nulla est febris quam non ali- infestissimam patiebatur. Et nè singulis immo- non erat vllum in corpore membrum, quod in- ditis non esset doloribus obnoxium. Et quidem

38 annis z-
grotat.

tantus morborum cumulus annis octo admo- & triginta eam oppressit, neque vllum omnino horrendis cruciatibus respirandi tempus vel ho- concessit. Iacebat virgo ad supremum vitæ die- lectulo supina, vt aliquam ex cæli aspectu con-

Primis qua-
tuor annis
inuita passa
est.

tionem hauriret. Et primis quidem annis qua- afflictionis suæ, secundum exteriorem homines- tiebatur inuita, tædebatque cæli etiam conuer- eri. Lachrymantem assiduo parentes vetuli co- lari nitebantur; cognati quoq; & adulescentule- bis suauissimis pondus tantæ calamitatis suble- volebât, sed oēs illi consolatores onerosi: solati qui percusserat, doloris acerbitati mederi des-

Ioannes Pot
Sacerdos.

Erat ijs temporibus venerabilis quidam C- Sacerdos Ioannes Pot, is taquam à Deo missus solaturus eam aduenit; hortarique coepit vt tam ad Christi labores & acerbissimû supple- nus spontè pro nobis susceptum, meditata co-

neret. Pro-
adhuc ma-
acerbitate
nec sinebar
aliquid de
vir Dei Io-
voluntate
rusest. Su-
dij, & obl-
memoria
res, quæ m-
sua carnis
summis op-
sine perfru-
bus poteris
tuere, aspice
extremis d-
Nil dubita-
tandem sua
tra vires an-
fectu torren-
Christi Sac-
mytheria se-
denus ego
incitare co-
Quod si te
merces tua
tum virgo in
quindecim
omnis in du-
ritu cõfirm-
hic crucifix-
riculos red-
mè tatione

neret. Promisit illa se facturam, sed cum inspidum
 adhuc manna degustare vellet, protinus dolorum
 acerbitate victa redijt ad lamenta & querimonias:
 nec sinebant immodici corporis & animi cruciatus
 aliquid de Dño Iesu placidè cogitare. Veruntamen
 vir Dei Ioannes cum cerneret promptam eius animi
 voluntatem, ad perseverantiam eam instanter horta-
 tus est. Suadebat, ut contemptis sodaliu ineptis gau-
 dijs, & oblectamentis breui perituri, reuocaret ad
 memoriã quæ & quanta passi essent Christi marty-
 res, quã multis iocis, diuitijs & voluptatibus spõte
 sua caruissent, solo Christo cõtenti, apud quẽ nunc
 summis opibus, honoribus gaudijs & delicijs sine
 fine perfruatur. Sed quia nihil, inquit, tuis ipsa viri-
 bus poteris, Christũ pro te vulneribus concisum in-
 tuere, aspice in cruce pendentem, clavis cõfixum &
 extremis dedecoris ac ignominia maculis affectũ.
 Nil dubita quin ex assiduo illius aspectu, refectiõe
 tandem suauissima perfrueris. His auditis virgo sa-
 cra vires animũq; resumpsit, totoq; intellectu & af-
 fectũ torrente passionis Christi sitire cœpit. Porrò
 Christi Sacerdos tertio iã accedens viuifica Christi
 mysteria secũ detulit, tradiditq; virgini & ait: Ha-
 bitus ego te ad commemorãdam Christi passionẽ
 incitare conatus sum: iam verò ille tibi loquetur.
 Quod si te constãter fortiterque illi subieceris, erit
 merces tua magna nimis. Vix hæc effatus erat, cõsta-
 tim virgo in tantã vim lachrymarũ, prupit, vt dieb⁹
 quindecim vix eã sistere pouerit. Tũ verò amaror
 omnis in dulcedinẽ conuersus, crescẽte morbo, spi-
 ritũ cõfirmabat; prorsus vt nihil, nisi solus Iesus &
 hic crucifix⁹ saperet. Itaq; passione Dñi in septẽ ar-
 ticulos redacta, nullã temporis partẽ sine eius com-
 mütatione vacuã trãsire permisit. quæ res tã ardẽti
 amore

Optimè est
 instituit Ioa-
 annes Poz.

Mirè com-
 pungitur ac-
 cepta Eucha-
 ristia.

Passionem
Christi affi-
duo cōme-
morat.

amōre Christi, animum eius inflammavit, ut
in calamitatibus Christum ubique presentem con-
templaretur, eumque obnixè rogaret, ut multo-
catis doloribus vehementius eam affligere dig-
retur. Per id tempus cum pestilens quaedam mor-
bus regionem inuasisset, illa tanquam sedula
ter iratum patrem & reos filios mediam se-
ponebat: supplicibus à Deo precibus contende-
vt caelestes iras multis populi sceleribus debita
suum caput conuerteret. Mox igitur bino pete-
vlcere, immensas Deo gratias egit; rogavit
terium ad sacrosanctæ Trinitatis honorem ad-
dignaretur.

Margareta
Comitissa
Hollandiæ
eam inuifit.

Interea fama admirandæ patientiæ eius, quæ
lebrī sermone ubique vulgabatur, peruenit ad
res Margaretae Hollandiæ Comitissæ: quæ
medico suo ad eam properauit, vidensque mor-
um, paupertatem, dolores & cruciatibus totis
visceribus commouetur, cupiebatque illam
ci sui industria ab immensis cruciatibus subleu-
sed frustra omnis ars humana in eius curatio-
sudabat. Medicus enim, cui Godefridus nomen
rat, accedens marcida è corpore intestina ex-
bat, saniora reseruabat: sed cum erumpente
gno impetu ingētem vermium numerum non rare-
soli Deo curam eius committendam esse dicitur
que re infecta discessit. Hoc autem admiratio-
gnum est, quod sacra virgo triginta & amplius
nis vix tantum panis comediisse fertur, quantum
ro sano ad vitam triduo sustentandam suffi-
Quod si buccellā panis cum modico lactis
uisque liquore deglutire vellet, fiebat id non
xima difficultate ac magno dolore. Somni
similiter expers fuit, aded vt toto infirmam

Hæc impos-
sibilia sunt
apud homi-
nes, sed pos-
sibilia apud
Deum.

tempore, vix trium noctium tempus quieti dare poterit. Confluebant interim multi ad eam, alij pietate, alij curiositate ac malevolentia ducti: cumque in obscuro eam tuguriolo decumbentem cernerent, procacibus verbis voracem, merobibulā ac demoniacam esse affirmabant, & in humili tugurio, ut olim lob in sterquilinio sedentem, subsannabant, eaque miseria, propter impietatem in Deum, dignissimam esse clamabant.

Defuncta verò matre virgo sancta, quamuis cum ipsa paupertate rerum omnium indigant certaret, commissam tamen sibi a matre substantiam diffraxit, diffractamque pauperibus erogavit: nihilque sibi in vita præter Iesum Christum reservavit. Videre enim licebat virginem pauperulam nuditate & frigore confectam, ita ut obrigescens extremis corporis partibus, mortē ipsam in labijs portaret, quæ totis millies eam absumpsisset, nisi Dominus inter tot illas mortuos conservasset. Post has verò erummas subleatas, accrescebat virgini novæ molestia ex parte virginitatis, & viribus corporis destituta: ut potius nomine quam paupertas premeret & æras labore vicium tina excomparare non sineret. Hæc cum in acerbissimis corporeis doloribus virginem vehementer affligerent, non raro Dominus cælesti etiam consolatione esse diffracta eam planè derelinquere videbatur: prostrata ut ea nihil in terris calamitosius esset. Sed pia virgo quamuis diuino pariter & humano solatio destituta fiduciam tamen in Deum non abiciebat, sed iaculo amoris Christi confixa, ad angelum suum laetis se convertebat; illum haud aliter quam parentem alloquens, multisq; sermonibus ad eum omnia æstus & temporis tedium & dolorum vehementiam subleuans. Hoc pacto temporis repellebat tedium

Eccè malevolentia hominum.

Omnem substantiam matre mortua erogavit pauperibus.

Ut se gesserit diuinis consolationibus destituta.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dium cum caelesti consolatione destituta corpore pariter & animo langueret.

Post maximas angustias angelica fruitur visitatione.

Sed illa eius insignis in Deum fiducia nequaquam fructu carebat suo: nam post multas animi angustias, post intolerabiles corporis dolores, post gemitus & lachrymas angelico fruebatur aspectu, in batur colloquio & obsequijs adeo ut dolorum onum quasi oblita inter ipsa corporis cruciam mterularet & quasi corporeis vinculis soluta terres despiceret. Dicam paucis quantam virgo in ex angelorum praesentia delectationem hauerit.

Erant monachorum precibus ab ea postulabat, ut sibi angelum eius videndi copiam a Domino impetraret.

Annuit virgo in precibus monuitque viduam ut clauso ostio secum in precibus perseveraret. Et ecce adest angelus incredibilis

Angelus eius elegantissima forma apparuit.

chritudinis splendore coruscans, adeo ut eius conspectu ineffabili gaudio perfusa vidua, pro in amore pulchritudinis illius absorpta esset. que angelus rogatu Lydvinae oculorum obturacum defigeret, animus viduae tam vehementeris flamma exarsit, ut cibi potusque penitus a lachrymis praeter nimio gaudio fufis sibi tempus non posset. Cogitet hic lector quid sit ipse foelicis suis in patria, si tantum delectat aspectum qui ei ministrant.

Cum autem sic Christi famula tanquam in fornace probaretur, flante Austro, perinde viduam irriguus virtutum flores germinare non desinit.

alijs quoque optima de se proponens exemplum extremis angustijs nihil aliud habebat in ore nisi O bone Iesu miserere mei. Grauiissimum pauperis onus non modo forti sed hilari etiam animo tulit, adeo ut quibusdam foeminis, quae probere

Patientia eius & fortitudo in cruciatibus.

...nuriam nor...
...Saris abunda...
...si autem mihi...
...diuitiae & de...
...nes paupertate...
...gratias ago...
...Ipsa, quan...
...ret, oblatas...
...tanquam pia...
...parcissima p...
...currebat: ne...
...peresset, ope...
...lencem praeb...
...prompto ser...
...Pauperes tan...
...venerabatur...
...us in tenebri...
...dos interdum...
...ministros su...
...us benefici...
...us Dominu...
...cepta esset, s...
...Ex liberal...
...vaccu vicin...
...et, & illa co...
...modu trigin...
...nihil penitus...
...tempete & rei...
...vina miran...
...labitur? Hu...
...domestici...
...us postea ref...
...nanu Dni ad...
...am coleruar...

nuriam norant, eam reprehendentibus respóderit : Satis abundat, qui eo, quod habet, contentus est. Et si autem mihi cum hominibus communes non sunt diuitiæ & deliciae, sunt tamen cum multis communes paupertas & miseria : quibus ego abundas, Deo gratias ago & conquiesco.

Memorabilis eius sententia.

Ipsa, quamuis nulla corporis alimonia indigeret, oblatas tamen elemosynas admittebat, vt eas tanquam pia mater pauperibus erogaret. Sibi ipsi parcissima pupillis & viduis mira liberalitate succurrebat : neque vlli vnquã, quamdiu teruncius superesset, opem negabat. Si largiri nil posset, condolentem præbebat animum, blandoq; è pio corde deprompto sermone aliorum miseriam subleuabat. Pauperes tanquam cælestis regni principes futuros venerabatur; eorũque nomina & habitacula, quamuis in tenebris iaceret, distinctè nouerat, quibus cibus interdum coctos, crudos interdum per fideles ministros suppeditabat. Cum autem tato pauperibus benefaciendi studio arderet, tum vicissim Christus Dominus quam sibi hæc virginis voluntas accepta esset, stupendis sæpè miraculis declarauit.

Benignitas eius in pauperes.

Ex liberali cuiusdã deuotione cū ei quarta pars vacce cū vicinis ad alēdos pauperes diuidēde cessisset, & illa coctas carnes certis familijs numero admodum triginta distribui iussisset; inuentũ est postea nihil penitus ex olla diminitũ esse. Familia igitur stupete & rei nouitate admirate, quid, inquit Lydina miramini? An nescitis à Dño dictũ, Date & dabitur? Hinc sanè miraculo derogari nõ potest, cū & domestici, & aduentates peregrini iisdem carnibus postea refecti sint, & oēs admiratione permoti nanũ Dñi adesse faceretur, quæ olim viduæ farina conseruaret, eadē Dñi virtute & bonitate factũ

Preclaro miraculo declarat Dominus quam sibi sit gratũ benefaciendi studium.

3. Reg. 17.

L. 2. est,

Item alio.

est, vt, cūm fœminæ cuidam caduco morbo laboranti misericordia mota vinum suum, quo arida labia refocillabat, benignè dedisset, vasculum in vino optimo redundaret. Cūm frater eius Guldimus multo cre alieno obstrictus è viuis excessu filiosque in extremā calamitatem coniecisset, ergo sancta illorum misera corrasis vndiq; peccato Nicolao cognato suo in mādatis dedit, vt promissa è crumena, in quam nummos omnes cōdiderat.

Item alio.

cunijs, creditoribus satisfaceret. Fecit ille, vt erat, cumque omnibus factum esset satis, eadem cuniarum summa salua & integra in ipsa crumena uenta est: qua propter eam Domini Iesu crumena deinceps appellari voluit. Et quidem hoc certius constat cūm octo libras in eam misisset, plusquam quadraginta, præter eas quibus fratrem alienum dissoluerat, ex ea pauperibus elargitus.

Suscipit etiā curam animarum.

Cūm autem tanto studio ac diligentia laboraret & paupertatem à miseris profligaret, tum diligentiori cura animarum languores curandos suscipere. Quamuis enim literarum prorsus ignarata tamen ex codice vitæ crucifixi Iesu, mirabilitate sedula discipula haurire studebat quod effunderet. Confluebāt ad eam omni ex partibus varijs tentationibus & angustijs afflicti, dumque & animi & corporis doloribus oppressi, eorum corporibus Christi virtute ægritudinis curabat; & animas peccatorum pondere grauatissimis sermonibus recreabat. Periculis animarum sapientius probatum est, plus cruciabatur sancto ergo, quam sui corporis doloribus. Cum mortem precari Dominum solatio erat ei; ferre crucem lucrum putabat: mortificari quotidie, spiritus rat animæ illius respiratio.

Erat Scheidami vir quidam prædiues, qui desperatione vexatus, seipsum suspèdio necare tentabat. Cumque hoc suo. exposuisset confessario, neque is hominem ab eo furore sanare posset, adiit virginè, eique hominis illius periculum exposuit. Respondit virgo; Satanè hoc esse artificium, quare nihil fieri posse prudentius, quam dæmonem suis ipsius laqueis captū irretire. Hortatur igitur confessarium, ut homini illi ab omni peccatorum labe per salutarem confessionem prius purgato, hoc ipsum pro satisfactione iniungat, ad quod eum terretimus Satan instigabat. Sciebat enim virgo dæmonem odio Dei & sacramentorum, non permissurum ut poenitentis obedientia fieret quod ipse serpentina malitia suadebat. Sacerdos autem quavis ab eo consilio vehementer abhorreret, cum tamen virginis prudentiam ac sanctitatem multis indicijs perspectam haberet, & miserum hominem prætetationis importunitate tabe confectum cerneret, iniungit illi per sanctam obedientiam suspendij poenitentiam. Lætatus ille tali poenitentia, festinansque ad laqueum trahi appensum, desilit ex loco quem ascenderat. Mirares. Accurrunt ilicò dæmones, hominemque rupta resti collo eius implicata, magno cum impetu inter parietem & cistam quandam dejiciunt, ibidemque corpore & animo tremebūdum relinquunt. O sceminam admirandam, diuino proculdubio lumine illustratam, superniq; secreti de viro desperato non insciam, cuius hoc sanè admirandum potius est, quam imitandum consilium.

Vir quidam immanitate scelerū efferatus, mortiferoque sepultus somno, nullis monitis, vel terroribus ad flagitiorum confessionem sacerdoti faciendam adduci poterat. Tandem assiduis adhortati-

Hominè desperatè liberat à diaboli machinis, sed modo admirando potius quam imitando.

Item virum valde flagitiosum.

onum stimulis fatigatus, paratum se ostendit Lydvina ea reuelare, vt ea rursus illa sacerdoti cōteretur. Lydvina verò etsi totis se viribus oppo-
 set, ille tamen turpia sanè & horrenda flagitauerit, quæ illa, consentiente viro, sacerdoti quam propria cum multis lachrymis confessor. Postea vir ille ad eam rediens salutarem sibi in factionem imponi voluit, spondens se, licet gratissima libens subiturum. Tum Lydvina: Peccata tua per puram ac integram confessionem expulsi suscepi: vnum autem hoc à te peto, vt in molli-
 to vna nocte supinus cubare velis, neque te in-
 rum latus quouis modo vertas. Accepit ille in factionem subridens, seseque opportuno tempore delicatulus ille in lecto reposuit. Sed mox victus, egrè admodum tulit se consueta vertebertate priuatum esse, adeò vt somnus etiam oculis fugeret. Cumq; sic tadio affectus iaceret, porisque sui incolumitatem, lecti mollietatisque breuitatem, scelerum suorum immanitatem æternas gehennæ flammæ, aliaque multa cogitauerit & tam exigua molestia se victum cernebat, tristissimè cœpit peccatorum tuorum fœditatem plorare, mentisque cæcitatem admirari ac in-
 tudinis suæ scelus detestari. Ego enim, dicebat, incolumis molliter & delicate iacens vellemsi discrucior quòd breuissimo hoc temporis spate libertate corporis, quò libet, vertendi frui nossum: Et Lydvinae corpus tot Domini flagellum, & putredine absumptum, tam multum in vili habitaculo & duro strato libens pro-
 patitur. Hæc consideratio protinus virum illum alterum mutauit, vt nulla ei deinceps satisfactio pro peccatorum venia grauis videretur.

Hoc miraculum sane eximium est.

Flagrabit
 neminem
 sis corpor
 lerit: cum
 tudinem
 moris in
 res mea: c
 Christo an
 ad me pau
 quotamar
 perpeffus
 ed pernen
 fieri pro fi
 mentum ta
 die illo car
 pus existi
 Interea
 sa non desi
 cruentos la
 gis quo cer
 rum pcena
 angelo duc
 manes cru
 in vita ei
 tem quon
 pratercam
 dius, cor
 te præuen
 satisfactio
 na cum al
 spiritu ad
 abyssi voce
 lo suo fac
 detineri. C

Flagrabat adedò virgo sacra animarum salute, vt neminem vnquam aduentatium, quamuis immensis corporis & animi doloribus premeretur, reperit: cumque domestici eius concurrentium multitudinem excludere vellent Lydvina facibus amoris inflammata exclamabat: Quid agitis sorores meae, quid agitis? Itane lucrari non debemus Christo animas, quas satan deuorare cupit? Veniat ad me pauperes omnes, veniant desolati & quotquot amaro sunt animo. longè enim maiora pro ijs perpeffus est Dominus meus Iesus Christus. necdum edo perueni, quò ille, qui ait: Optabam anathema fieri pro fratribus meis. Dominici corporis sacramentum tam ardenti sumebat desiderio, vt vel vno die illo carere coacta, anni spatium breue illud tempus existimaret.

Interea Lydvina tota flammis charitatis incensanone destitit die noctuque pro animarum salute creuitos lachrymarum imbres profundere; edo magis quo certius per spiritum horrendas damnatorum poenas apud inferos cognouerat. Frequenter, angelo duce, ad loca purgatorij perducta vidit immanes cruciatus eorum, qui magna familiaritate in vita ei coniuncti fuerant. Inter quos sacerdotem quendam (vt alios interim plurimos silentio pratercam) qui cum tota vita carnis illecebris delectus, corruptos statuisset corrigere mores, morte praeventus, etsi valde contritus, sine vlla tamen satisfactione à carne migrauerat. Pro quo Lydvina cum assiduis precibus Deum exoraret, rapta in spiritu ad expiationis regionem audiuit è puteo abyssi vocem sanè lugubrem, cognouitque ex angelo suo sacerdotem illum decem iam annis ibidem detineri. Cumque ex ea quereretur velletne pro eius

L 4 ablo-

Flagrat amore per-
centium
animarū.

Rom. 9.

Venerabile
sacramentū
quam arden-
ter sumpsit.

Orat nocte
ac die pro
salute ani-
marum.

Vidit sacer-
dotem quen-
dam in poe-
nis purgato-
rij.

absolutione aliquam subire poenam; respondi
 la se id animo velle libentissimo. Tum angelus
 raginem quandam valde horribilem ostendit,
 torum torrentium instar, magno impetu rebo
 tem, quam transmittere eam oportere dicebat
 vellet afflictissima sacerdotis anima subuen
 Nec renuit illa ardentissimis charitatis flamma
 censa, quanquam ingenti tremore concussa; se
 gelo hortante & diuina virtute eam confirma
 tamultuantes illas vndas ingreditur, ac summo
 labore eas superans victrix tandem, quod opt
 rat, obtinuit: viditque repente sacerdotis illius
 mam niue candidiorem e poenis euolatam ex
 iubilo ad caelos abeuntem. Et ne quis haec alia
 que innumera sunt, vana esse existimet, contra
 te Lydvinam, cum diu oppressis sensibus in ha
 modi raptibus iacuisset, ad se reuersam, ma
 dore persusam animo ita consternatam fuisse
 mo circumstantium ambigeret eam spiritu
 fatigatam alicunde reuertisse.

Sacerdotis
 animam e
 poenis libe
 rat.

Saepe duci
 tur ad loca
 terrae sanctae.

Consolati
 ones spiri
 tus in corp
 eius redun
 darunt.

Saepe etiam noctibus rapiebatur (in corpore
 extra corpus incertum) ad loca illa in quibus
 Christus nostrae salutis redemptione operatus est:
 bus multis interdum liuoribus econtusa & va
 bus contusa redibat, cum tamen spiritus eius
 debili gaudio persusus exultaret. Haec autem
 ra angelus ei ideo inflata esse dicebat ne qu
 bigeret se sacris in locis fuisse. Sed & homin
 dignissimi, hoc in ea post crebros raptus, ob
 runt, quod haud secus redoleret, quam si prec
 mis vnguentis delibuta fuisset. Spiritus enim
 sti dulcedine plenus redundabat; prorsus, vt
 vasis musto exuberantis, totum rugurium
 quodam spiritus effundendo compleret; presens

omnes diu
 Multi sap
 mouerent,
 odoris reli
 tantarum
 quibus ill
 nus sapiens
 milia me
 tionam eu
 abundo con
 miserabili
 consolatio
 solidat.
 Fuit ei s
 haritas, ad
 mundi hui
 solenni, di
 sorem ali
 modum ven
 spatium cor
 festum om
 turum cred
 pollet, clau
 aurem paul
 vultu eam r
 cedere recu
 ritate aligu
 exultimas, v
 tem eam cor
 delihesceret
 Qua re timo
 dico se inde
 so lumine e
 narum, inde

omnes diuina quadam virtute mirifice exhilarabat. Multi saepe cum naves oraque sua pectori eius ad- mouerent, ut pro voto, spiritus eius & suauissimi odoris reliquias haurirent, mirabantur, quomodo tantarum redundantiam deliciarum ferre posset; quibus illa respondebat: Quam bonum mihi, ut minus sapiens loquor, quod in infirmitatibus meis humiliat me Dominus: nam sine illis pondus consolationum eius nequaquam ferre possem. Itaque cum abundo consolationibus, disco postea in corpore miserabili incredibiles perferre cruciatus. Bona est consolatio quam non tumor inflat, sed timor con- solidat.

Nota opti-
mam senten-
tiam.

Fuit ei summa quadam cum angelo custode fami- liaritas, adeo ut vel solo huius solatio facile omnes mundi huius consolationes respueret. Die quodam solenni, diuinis intentis meditationibus assiderem sibi eum alijs nonnullis confessorum modestis ad- modum verbis rogauit, ut soli sibi trium horarum spatium concedere non grauarentur. Abeunt con- fessarii omnes, sed confessorius, qui angelum aduen- turum credebat, ut diu desiderata eius visione frui posset, etiam se in virginis cubiculo abdidit. Ecce autem paulo post aduentas angelus blando quidem vultu eam respexit, sed propius, quam solebat, ac- cedere recusabat. Tum virgo ex hominum familia- ritate aliquam se peccati contagionem contraxisse exultimas, vim lachrymarum profudit. Angelo au- tem eam consolante & non eius, sed illius qui ibidem descesceret culpam esse dicente, acrius flere coepit: Quare timore pariter & pudore suffusus sacerdos, hinc se inde recepit: virgo vero Lydvvinam immen- so lumine circumfusa, primo in spiritu ad loca poe- tarum, inde ad contemplandos calicolas, deducere

Familiari-
tas eius cum
angelo.

Raptus eius,
mirabilis.

Non sentit
praementis
excessu vim
ignis corp
eius deua-
stantis.

Donum pro
phetia.

Nautam ser-
uat ab inimi-
cibus pe-
ziculis.

Gerardus
Coloniensis
solitarius
sanctus.

eam angelo, raptam est. Et ne quis haec in dubium
care audeat, constat certè cum hoc modo spiritus
corporis consuetudine auelleretur, quòd omni
fentiendi vim nõ modò amiserit, sed mortuus
lis multo tempore iacuerit, prorsus vt quòd
mali frigore, relictis per imprudentiam ad
lum prunis, latus eius, ad ipsa vsque ossa, sine
doloris ipsius sensu, absumptum fuerit.

Mira etiam in ea fuit prophetiae gratia, ita
arcana cordium eam non laterent, & absentia
secus ac praesentia clarissimè intueretur. Ma-
quandoque nauium apparatus mercatores in-
entem nauigaturi fecerant. In ijs naua qui
virgini familiaris die festo cum alijs profes-
virginis se precibus commendauerat. At vir-
tutorum praesentia hortatur eum, vt die ab alijs
fituto, mari se committere non praesumeret.
ceret accepti consilij haudquaquam poenite-

Naucerus licet inuitus consilio acquieuit, al-
cum magno bombardarum strepitu & soliti-
tia signis è portu soluentibus ille tristis domi-
dijt, conuicijs pariter ac pudore affectus. Se-
dit vt classis illa paulò post in piratas inci-
quibus partim caesa, partim demersa fuit, nauis
militibus in captiuitatem abductis. Naucerus
rò qui saluberrimo virginis consilio paruerat
spera vsus nauigatione, mercibus onustus è
bus auctus domum redijt.

Iuuenis quidam Coloniae Agrippinae nati-
rardus nomine, cum varia de certo aliquo
nere eligendo cum animo suo consilia agita-
desiderio solitariae vitae vehementer inflama-
AEgyptum cogitaret, ne temerario ausu in-
tum corporis & animae discrimen se conij-

deretur, i
consilium.
conspicua
rata praesen-
tata est eur
solitudin
de ope diu
um ab ing
lendus. Hi
dua quaequ
rior factu
bore caua,
pietate pro
Angelicis n
corpore ita
oram extrin
nis aliment
lij lilael, o
verò è vita
tesimo vice
rum minif
vina.
Porro vir
in sua infir
spiritus feru
cudit vt mil
(qui illo tur
gurabatur)
ratione furi
conuicia iac
tis indignis
eius vulner
claro patra
ac mendaci
den

deretur, statuit ante omnia Lydvvinæ exquirere
 consilium. Illa verò vt hominem ad se venientem
 conspiciat, tanquàm commilitonis sui exhila-
 rata præsentia, futurorumque optimè conscia hor-
 tata est eum ad spiritale certamen in vasta Aegypti
 solitudine subeundum : nec dubitaret quidquam
 de ope diuina; vtpotè qui cælesti manna post terti-
 um ab ingressu diem ad finem vitæ vsque foret a-
 lendus. His virginis monitis Gerardus ille ad ar-
 dua quæque pro Christi amore aggredienda ala-
 crior factus in Aegyptum profectus est; vbi in ar-
 bore caua, domicilio constituto, multum in vera
 pietate profecit, & cælesti alimonia sustentatus,
 Angelicis meruit colloquijs perfrui. Fuit autem
 corpore ita obeso, vt colli eius pinguedo in vestis
 oram extrinsecus se diffunderet, cum tamen om-
 nis alimenti corporei expers, cælesti, vt olim fi-
 lij lracl, cibo vitam ibidem sustentaret. Abijt
 verò è vita anno salutis millesimo quadringen-
 tesimo vicefimo sexto, cuius spiritum Angelo-
 rum ministerio ad cælos abeuntem vidit Lyd-
 vvina.

Porro virgo sacra cum iam vicefimum octauum
 in sua infirmitate annum ageret, atque incredibili
 spiritus feruore ad martyrij palmam aspiraret, ac-
 cidit vt milites quidam Ducis Burgundiæ Philippi
 (qui illo tunc fortè tempore apud Hollandos inau-
 gurabatur) facta aduersus Christi ancillam conspi-
 ratione furibundi in illam irruerent, turpissimâq;
 conuicia iactantes detractis corpulculo operimen-
 tis indignis modis contrectarēt; nec paucis vulnera-
 bus vulneribus cumularent. Indè verò tanquàm præ-
 claro patratò facinore recedētes, multis calumnijs
 ac mendacijs eam apud omnes traducunt bestiam,
 vora-

Nutritur
manna.

Gerardus
quādo mor-
tuus.

Militū quo-
rundam im-
probū fa-
cinus in sa-
crā virgi-
nem.

voracem, ac prostibulum appellantes, quae fidei
 etatis specie per summum scelus sanctitatis op-
 onem apud rudes homines captare non verere-
 Hic rumor sceleratis eorum sermonibus longi-
 teque diuulgatus, ipsum Burgundiae Ducem per-
 uit, ut strenuos quosdam non minus quam hono-
 milites mitteret, qui Lydvvinae vitam diligenti
 tinio excuterent, ut si eam ab illa sanctitatis op-
 one alienam inuenirent, dignum de ea suppli-
 sumeret. Illi igitur numero sex, virginis domum
 gressi, omnia perscrutari coeperunt, amotis
 gnatis & familiaribus, diebus admodum nouem
 demque noctibus custodes perseverarunt, seu-
 nihil in virgine deprehendere potuerunt, quam
 cibi omnis potusque expers suauissimis in De-
 contemplationibus raperetur.

Ad nouem
 dies curio-
 sissime a mi-
 litibus ob-
 seruatur
 Lydvvina.

Hinc igitur omni suspitione falsae sanctita-
 mota, virgo ab ipso Duce alijsque omnibus
 in honore ac celebritate haberi coepta, adeo
 nerabundi ad eam undique multi concurrerunt,
 que in rebus dubijs consilium & afflictis opta-
 gitarent.

Cum autem iam tempus adesse intelligeret
 mortalitatis ergastulo soluenda laborum suorum
 Domino praemium iustitiae quae coronam percipere
 accersitis ad se domesticis, multis cum lacrimis
 ab omnibus erratorum suorum veniam postulans
 Fertur tunc ex corpusculo eius tanta odoris
 se fragrantia, ut omnes quasi torrente quodam
 lupratis potati se continere non possent, quin
 tularentur. Illa vero in extremo illo spiritu
 mis nouorum dolorum stimulis adeo vehementer
 vrgeri coepit, ut diro cum vomitu fellis partem
 rejicere cogeretur. Tandem tertio Paschatis

Moritur vir-
 go sancta.

more pari-
 nus creato
 MARTY
 piadis, q
 docet Ba
 Vo
 Quer
 Oly
 nobilitate
 peratori in
 incredibili
 rore incand
 ajratione,
 vlla dolori
 eius ira veh
 nobis facul
 Equidem li
 rates & aur
 tur accedit
 enim & pe
 vero haec ol
 te prohiber
 torem abea
 tius fustibu
 res magis ce
 & noli cessa
 tanta verbo
 tradidit eo
 dos, qui fu
 bus tundi c
 ritum trade
 moranda re
 impietateu

more pariter & dolore absorpta purissimū in manus creatoris spiritum efflauit.

MARTYRIVM SS. MAXIMI ET OLYMPIADIS, qui passi sunt in Perside ciuitate Corduena, vt docet Baronius.

Vo tempore Christiana pietas in Perside aduersus Decij tyrannidē inuicta permanebat Olympiades & Maximus, viri cū generis nobilitate tum pietate admodū insignes Decio Imperatori in ciuitate Corduena oblati sunt. Qui cū incredibili tunc temporis in Christianū nomen furore incandesceret, iussit eos, præterita vilitate iudicij ratione, fustibus cædi. Cumque in tormentis sine vlla doloris significatione inuicti persisterent, Decius ira vehementiùs inflammatu: Pandite, inquit, nobis facultates vestras. Cui protinùs Olympiades: Equidem libenter id faciemus: nostræ enim facultates & aurum & gemmæ Christus est. Ad hunc igitur accedito & verbis diuitijs abundabis. Terrenas enim & perituras facultates ignoramus: corpora verò hæc olida tibi laniana tradimus, animas certe prohibere non poteris quò minùs ad suum creatorem abeant. Decius hæc audiens multò vehementius fustibus & plumbatis cædi eos iussit. At martyres magis confortati exclamabant. Fac quod facis, & noli cessare. munda quod sordidum est. Decius tanta verborum contumelia, vt putabat, lacessitus, tradidit eos Vitellio Amisio vicario excarnificandos, qui furore plenus iussit eorum capita securibus tundi donec scælici agone impollutū Deo spiritum traderent. Deindè sacra corpora canibus deuoranda reliquit: sed canes pio obsequio, Vitellij impietatem damnantes, custodes corporum se prebuerunt;

15. Aprilis.

Maximus & Olympiades Decio oblati.

Vere diuitie Christus.

Cæduntur plumbatis.

Traduntur Vitellio Amisio.

Canes corpora defum-